31990L0423

1990 8 18 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 224/13

# TARYBOS DIREKTYVA

## 1990 m. birželio 26 d.

## iš dalies keičianti Direktyvą 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo, Direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis, ir Direktyvą 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, kiaules ir šviežią mėsą arba mėsos produktus iš trečiųjų šalių

(90/423/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi Direktyvoje 85/511/EEB [4] nustatytos Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonės;

kadangi, siekiant iki 1993 m. sausio 1 d. sukurti vidaus rinką, būtina iš dalies pakeisti Bendrijos lygiu taikytas priemones snukio ir nagų ligai kontroliuoti visoje Bendrijoje; kadangi šios priemonės Bendrijoje turėtų būti įgyvendinamos vienodai;

kadangi Komisijos snukio ir nagų ligos kontrolės tyrimai rodo, kad visose Bendrijos šalyse geriau nevykdyti vakcinacijos; kadangi buvo padaryta išvada, kad virusas, jo nenukenksminus, iš laboratorijų gali išplisti tarp vietinių snukio ir nagų ligai imlių gyvūnų ir patekti į vakciną;

kadangi Komisijos vakcinacijos taikymo tyrimai rodo, kad nuo tos dienos, kai oficialiai bus atsisakyta vakcinacijos nuo šios ligos, visi infekuoti gyvūnai turės būti paskersti ir sunaikinti (likviduoti);

kadangi 1988 m. liepos 12 d. Komisijos sprendime 88/379/EEB, suderinančiame valstybių narių taisykles, priimtas taikant Tarybos direktyvos 85/511/EEB [5] 6 straipsnį, numatytos būtiniausios taisyklės, kaip valstybės narės turėtų elgtis išimtiniais atvejais, kai leidžiama naikinti ne visus infekuoto ūkio gyvūnus;

kadangi ekstremaliais atvejais, pvz., esant gyvūnų užkrečiamosios ligos išplitimo pavojui, vienintelė išeitis gali būti skubi vakcinacija; kadangi būtina nustatyti tokios vakcinacijos sąlygas;

kadangi kovai su snukio ir nagų liga turi būti taikoma vienoda Bendrijos šalių politika ir suderintos taisyklės, reglamentuojančios Bendrijos vidaus prekybą ir gyvūnų bei tam tikrų gyvūninės kilmės produktų importą;

kadangi turi būti atskirai nurodytos priemonės, kaip teikti valstybėms narėms finansinę paramą gyvūnams skersti, sunaikinti ir kitiems skubiems veiksmams atlikti;

kadangi Komisija turi sekti naujų priemonių funkcionavimą ir pateikti Tarybai kasmetinę jų įgyvendinimo ataskaitą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

*1 straipsnis*

Direktyva 85/511/EEB yra papildoma taip:

1. 1 straipsnis keičiamas taip:

   „*1 straipsnis*

   Ši direktyva nustato Bendrijos kontrolės priemones, taikytinas snukio ir nagų ligos protrūkio atveju, neatsižvelgiant į ją sukėlusio viruso rūšį.“

2. 5 straipsnyje:

   a) 2 punkto žodžiai „a) valstybėse narėse ar regionuose, kuriuose gyvūnų vakcinacija uždrausta“ ir visas b papunktis yra išbraukiami;

   b) 3 punkto žodis „netaikomos“ keičiamas žodžiais „gali būti netaikomos“.

---

[1] OL C 327, 1989 12 30, p. 84.
[2] OL C 113, 1990 5 7, p. 179.
[3] OL C 62, 1990 3 12, p. 44.
[4] OL L 315, 1985 11 26, p. 11.
[5] OL L 189, 1988 7 20, p. 25.

3. 6 straipsnyje:

a) 1 dalies pirmos pastraipos žodžiai „5 straipsnio 2 punkto a papunkčio pirmos ir antros įtraukų ir 2 punkto b papunkčio i papunkčio dalies“ keičiami žodžiais „5 straipsnio 2 punkto pirmos ir antros įtraukų“;

b) 1 dalies antroje pastraipoje išbraukiama „a papunkčio“;

c) 2 dalis pakeičiama ir išdėstoma taip:

„2. Jeigu taikoma 1 dalis, valstybės narės taiko priemones, apibrėžtas Komisijos sprendime 88/397/EEB (*).

(*) OLNr. L 189 1988 7 20, p. 25.“

4. 9 straipsnyje:

a) paskutinis 1 dalies sakinys pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„Zonos nustatomos atsižvelgiant į gamtines ribas, priežiūrai skirtus įrenginius ir technologinę pažangą, leidžiančią numatyti viruso plitimą oru ar kitais keliais ir prireikus patikslinamos atsižvelgiant į šiuos faktorius.“

b) 2 dalies a punkto pirmoji įtrauka keičiama dviem įtraukomis:

„— surašomi visi ūkiai, kuriuose laikomi imlių rūšių gyvūnai,

— ūkiuose, kurie yra tokio surašymo objektas, periodiškai atliekamas veterinarinis patikrinimas.“

5. 11 straipsnio 1 dalies pirmoje ir antroje įtraukose vietoj žodžių „priede“ ir „I priede“ rašoma „B priede“.

6. 13 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

*„13 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

— yra draudžiama naudoti vakcinas nuo snukio ir nagų ligos,

— tiriant, diagnozuojant ir (arba) gaminant vakcinas, snukio ir nagų virusas yra naudojamas tik patvirtintose ir tik A bei B prieduose nurodytose įmonėse bei laboratorijose,

— vakcinos nuo snukio ir nagų ligos laikymas, tiekimas, platinimas ir pardavimas Bendrijos teritorijoje vyksta esant oficialiai kontrolei,

— antroje įtraukoje minimos įmonės ir laboratorijos patvirtinamos tik tokiu atveju, jeigu jos atitinka būtiniausius FAO rekomenduojamus laboratorijoms, kuriose snukio ir nagų virusai tiriami *in vitro* ir *in vivo,* taikomus standartus.

2. Siekdami nustatyti, ar apsaugos sistemos, taikomos A ir B prieduose nurodytose įmonėse ir laboratorijose, atitinka būtiniausius FAO standartus, Komisijos veterinarijos ekspertai bendradarbiaudami su kompetentingomis valstybių narių institucijomis atlieka patikrinimus vietoje.

Tokius patikrinimus ne rečiau kaip vieną kartą per metus vykdo Komisija, kuri pirmąjį patikrinimą turi atlikti iki 1992 m. sausio 1 d., prieš tai Veterinarijos nuolatiniam komitetui pateikusi pirminę ataskaitą. Komisija, atsižvelgusi į šiuos patikrinimus, gali 17 straipsnyje numatyta tvarka iki 1991 gruodžio 31 d. peržiūrėti A ir B prieduose nurodytą įmonių ir laboratorijų sąrašą. Šis sąrašas bus nuolat atnaujinamas ta pačia tvarka.

Ta pačia tvarka gali būti priimtas sprendimas patvirtinti A ir B priedų sąrašuose nurodytose įmonėse ir laboratorijose taikomų apsaugos sistemų vienodą geros praktikos kodeksą.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas dėl vakcinos nuo snukio ir nagų ligos naudojimo, diagnozavus snukio ir nagų ligą ir esant išplitimo pavojui, gali būti nuspręsta atlikti skubią vakcinaciją naudojant technines procedūras, kurios užtikrintų visišką gyvūnų atsparumą šiai ligai. Šiuo atveju priemonės, kurių turi būti imtasi apima:

— geografinės vietovės, kurioje būtina atlikti skubią vakcinaciją, ribų nustatymą,

— gyvūnų, įtrauktų į vakcinacijos programą, rūšies ir amžiaus nustatymą,

— vakcinacijos trukmės nustatymą,

— specialių apribojimų paskiepytiems gyvūnams ir jų produktams nustatymą,

— paskiepytų gyvūnų specialaus identifikavimo ir specialaus registravimo nustatytimą,

— kitas priemones, tinkamas nenumatytai padėčiai.

Sprendimą dėl skubios vakcinacijos priima Komisija kartu su suinteresuota valstybe nare 16 straipsnyje numatyta tvarka. Šiame sprendime visų pirma atsižvelgiama į gyvūnų atskiruose regionuose koncentracijos laipsnį ir būtinybę saugoti tam tikras gyvūnų veisles.

Tačiau nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės, pranešusios Komisijai apie ligos protrūkį, gali priimti sprendimą atlikti skubią vakcinaciją, jei tas sprendimas prieštarauja svarbiausiems Bendrijos interesams. Šis sprendimas 16 straipsnyje numatyta tvarka nedelsiant apsvarstomas Veterinarijos nuolatiniame komitete.“

7. 14 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

*„14 straipsnis*

1. Iki tol, kol Bendrijoje bus sukauptos vakcinos nuo snukio ir nagų ligos atsargos, valstybėms narėms leidžiama vienoje iš prieduose nurodytų įmonių laikyti antigenų atsargas.

Šiuo tikslu Komisija su valstybių narių paskirtais atsakingais įmonės darbuotojais sudaro sutartis, kuriose, atsižvelgus į planus, minimus Direktyvos 90/423/EEB (*) 5 straipsnio 1 dalyje, antigenų kiekis turi būti nurodytas ne daugiau kaip dešimčiai serotipų.

Pasibaigus šiam pereinamajam laikotarpiui valstybėms narėms yra leidžiama, Bendrijai prižiūrint, šiose įmonėse pakuoti bei laikyti skubiai vakcinacijai skirtas ir naudojimui paruoštas vakcinas

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma iki 1991 m. balandžio 1 d. paskiria specialų institutą ir nustato jo įgaliojimus tikrinti vakciną bei atlikti kryžminio imuniteto patikrinimus.

3. Komisija iki 1991 m. balandžio 1 d. pateikia Tarybai ataskaitą ir, jei reikia, pasiūlymus dėl Bendrijoje sukauptos vakcinos nuo snukio ir nagų ligos atsargų pakavimo, gamybos, platinimo ir būklės taisyklių bei teikia pasiūlymą Bendrijoje turėti ne mažiau kaip du šių vakcinų rezervus.

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 13.“

8. 15 straipsnis išbraukiamas.

9. 18 straipsnis pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„*18 straipsnis*

Remdamasi Komisijos ataskaita apie patirtį, sukauptą taikant šią direktyvą ir, jei reikia, pateiktais pasiūlymais, Taryba iš naujo apsvarsto padėtį per dvejus metus nuo Direktyvos 90/423/EEB (*) priėmimo.

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 13.“

10. Papildoma šioje direktyvoje pateikiamu priedu, kuris vadinamas A priedu. Dabartinis priedas, kurio pavadinimas yra „Nacionalinės laboratorijos, tiriančios snukio ir nagų ligą“, tampa B priedu.

*2 straipsnis*

Direktyvos 64/432/EEB (1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/662/EEB (2), 4a straipsnis iš dalies pakeičiamas:

1. Pirmos pastraipos 1 punkte:

i) 3 eilutė turi būti: „kurios netaikė vakcinacijos mažiausiai 12 mėnesių ir…“;

ii) B punktas pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„B. Jeigu gyvūnas atvežtas iš valstybės narės, kurioje pastaruosius 12 mėnesių buvo taikoma profilaktinė vakcinacija arba, išimtiniais atvejais, šios valstybės teritorijoje buvo atlikta skubi vakcinacija“;

iii) B punkto pabaigoje ir po pirmos 2 punkto pastraipos įrašoma tokia pastraipa:

„Šiuo atveju, atlikus skubią vakcinaciją minėtų garantijų gali būti pareikalauta 12 mėnesių laikotarpiui.“

2. 2 punkto pirmos pastraipos įvadiniai žodžiai pakeičiami:

„2. Valstybės narės, išimtiniais atvejais visoje savo šalies teritorijoje vykdančios skubią vakcinaciją ir leidžiančios į savo teritoriją įvežti paskiepytus gyvūnus, savo teritorijoje laiko ir galvijus, tačiau jie turi atitikti šiuos reikalavimus:“

3. Prieš paskutinę pastraipą įrašomi tokie žodžiai:

„Jei pagal Direktyvos 85/511/EEB (*) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/423/EEB (**), 13 straipsnio 3 dalį valstybei narei tam tikroje savo teritorijos dalyje leidžiama atlikti skubią vakcinaciją, likusios teritorijos statusas lieka nepakitęs, tačiau tokiu atveju paskiepyti gyvūnai dar 12 mėnesių po paskutinės vakcinacijos vežami taikant imobilizuojančias priemones.

(*) OL L 315, 1985 11 26, p. 11.
(**) OL L 224, 1990 8 18, p. 13.“

*3 straipsnis*

Direktyva 72/462/EEB (3) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/662/EEB (4), iš dalies pakeičiama:

1. pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„*6. straipsnis*

1. Nepaisant 3 straipsnio 1 dalies, valstybės narės leidžia importuoti šioje direktyvoje nurodytus gyvūnus iš trečiųjų šalių tik tuo atveju, jei:

a) jos nebuvo apimtos ligų, kurioms šie gyvūnai yra imlūs:

— galvijų maro, galvijų kontaginės pleuropneumonijos, mėlynojo liežuvio ligos, afrikinio kiaulių maro ir kontaginio kiaulių paralyžiaus (Tešeno ligos) – pastaruosius 12 mėnesių,

— kontaginio vezikulinio stomatito – pastaruosius 6 mėnesius;

b) jose per pastaruosius 12 mėnesių gyvūnai nebuvo skiepyti nuo a punkto pirmoje įtraukoje nurodytų ligų, kurioms šie gyvūnai yra imlūs.

(1) OL Nr. 121, 1964 7 29, p. 1977/64
(2) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.
(3) OL L 302, 1972 12 31, p. 28.
(4) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.

2. Valstybės narės iš trečiosios šalies teritorijos į savo teritoriją leidžia įvežti gyvūnus, imlius snukio ir nagų ligai, jei laikomasi šių sąlygų:

1) jei gyvūnai yra iš trečiosios šalies, kurioje per dvejus metus nebuvo užregistruota snukio ir nagų ligos, kurioje mažiausiai 12 mėnesių nebuvo vykdoma vakcinacija ir kuri šiuo metu į savo teritoriją neįsileidžia mažiau kaip prieš metus paskiepytų gyvūnų, — reikalaujama garantijos, kad jiems nebuvo atlikta vakcinacija nuo snukio ir nagų ligos;

2) jei gyvūnai yra iš trečiosios šalies, kurioje mažiausiai dvejus metus nebuvo užregistruota snukio ir nagų ligos, bet vykdoma vakcinacija ir kuri į savo teritoriją įsileidžia paskiepytus gyvūnus, turi būti:

   a) garantija, kad tokiems gyvūnams nebuvo atlikta vakcinacija nuo snukio ir nagų ligos;

   b) garantija, kad atlikus gerklų ir ryklės *sputum* tyrimą (zondavimo metodu) nenustatytas snukio ir nagų ligos virusas;

   c) garantija, kad šiems gyvūnams atlikus serologinį tyrimą, siekiant aptikti antikūnų, jo rezultatai yra neigiami;

   d) garantija, kad šie gyvūnai prieš juos eksportuojant iš šalies 14 parų buvo laikomi karantino stotyje oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo priežiūroje. Karantino stotyje laikomi gyvūnai negali būti skiepijami nuo snukio ir nagų ligos iki jų eksporto likus 21 dienai, tuo metu stotyje gali būti tik tos pačios siuntos gyvūnai;

   e) taikomas 21 paros karantininis laikotarpis.

3) jeigu gyvūnai yra iš trečiosios šalies, kurioje dvejus metus buvo užregistruota snukio ir nagų liga, turi būti:

   a) 2 punkte nurodytos garantijos;

   b) kitos garantijos, dėl kurių sprendimas priimamas laikantis 30 straipsnio.

Taigi trečioji šalis gali būti ir toliau laikoma šalimi, kurioje per dvejus metus nebuvo užregistruota snukio ir nagų liga, net jei šios ligos protrūkiai buvo nustatyti tam tikroje tos šalies teritorijos dalyje, tačiau tokiu atveju šie protrūkiai turėjo būti likviduoti per tris mėnesius.

3. 29 straipsnyje numatyta tvarka:

a) nepažeidžiant 3 straipsnio 1 dalies patvirtinamas trečiųjų šalių, kurioms leidžiama eksportuoti gyvūnus į Bendriją ir kurios atitinka 2 dalies reikalavimus, sąrašas;

b) patvirtinamas karantino stočių, iš kurių šioms šalims leidžiama eksportuoti gyvūnus į Bendriją, sąrašas;

c) priimamas sprendimas dėl papildomų garantijų, kurias teikia kiekviena šalis atskirai.“

2. 14 straipsnis iš dalies pakeičiamas:

1. 2 dalies a punkte išbraukiami žodžiai „snukio ir nagų ligos“.

2. Įrašoma tokia dalis:

„3. Nepažeidžiant 3 straipsnio 1 dalies:

a) importuoti šviežią mėsą iš trečiųjų šalių, kuriose:

   — pasitaiko snukio ir nagų liga (su A, O, C kamienais),

   — snukio ir nagų ligos protrūkio vietose gyvūnų skerdimas nėra atliekamas sistemingai,

   — atliekama vakcinacija,

   leidžiama tik tokiu atveju, jeigu:

   i) trečioji šalis ar regionas trečiojoje šalyje yra patvirtinti 29 straipsnyje numatyta tvarka;

   ii) tai yra suaugusio gyvūno mėsa, kurios pH yra patikrintas ir iš kurios pašalinti kaulai ir didesni limfmazgiai.

   Atsižvelgiant į ekspertų išvadas, maistui skirtų subproduktų importas ribojamas. Tačiau subproduktai tam tikromis sąlygomis gali būti naudojami farmakologijos ir naminių gyvūnėlių ėdalo gamybos pramonei. Šie apribojimai ir sąlygos nustatomi 29 straipsnyje numatyta tvarka;

b) importuoti šviežią mėsą iš trečiųjų šalių, kuriose atliekama vakcinacija nuo snukio ir nagų ligos su SAT arba ASIA 1 kamienais, yra leidžiama laikantis tokių sąlygų:

   i) trečiojoje šalyje turi būti regionų, kuriuose vakcinacija yra uždrausta, o snukio ir nagų ligos nėra buvę 12 mėnesių; tokie regionai tvirtinami 29 straipsnyje numatyta tvarka;

   ii) tai turi būti suaugusio gyvūno mėsa, ji turi būti be kaulų ir didesnių limfmazgių ir importuota praėjus trims savaitėms po skerdimo;

   iii) iš šių šalių nedraudžiama importuoti subproduktų;

c) importuoti šviežią mėsą iš trečiųjų šalių, kuriose

   — vykdoma vakcinacija ir

   — 12 mėnesių nebuvo užregistruota snukio ir nagų ligos,

   yra leidžiama laikantis 29 straipsnyje numatyta tvarka nustatytų sąlygų;

d) importuoti šviežią mėsą iš trečiųjų šalių, kuriose:

— įprastinė vakcinacija nėra atliekama ir

— nėra užregistruota snukio ir nagų ligos,

leidžiama 29 straipsnyje numatyta tvarka ir laikantis Bendrijos vidaus prekybą reglamentuojančių taisyklių.

Papildomos taisyklės, taikomos pirmos pastraipos a ir b punktuose minimoms šalims, yra nustatomos 29 straipsnyje numatyta tvarka.“

*4 straipsnis*

1. Valstybės narės, kurios visoje teritorijoje arba jos dalyje atlieka profilaktinę vakcinaciją, ją turi atlikti ne vėliau kaip iki 1992 m. sausio 1 d. ir nuo tos dienos, kai vakcinacija yra nutraukiama, į savo teritoriją nebepriimti gyvūnų, kuriems buvo atlikta vakcinacija.

2. 1 dalis įsigalioja nuo tos dienos, kai pradedami taikyti Direktyvos 85/511/EEB 14 straipsnio 3 dalyje ir Direktyvos 90/425/EEB 23 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai dėl snukio ir nagų ligai imlių gyvūnų ir jų produktų.

3. Jei iki 1991 m. birželio 30 d. nepriimami 2 dalyje minimi sprendimai, Komisija turi pateikti atitinkamus pasiūlymus.

*5 straipsnis*

1. Visos valstybės narės turi parengti perspėjimo planą, nustatantį nacionalines priemones, kurios būtų įgyvendinamos snukio ir nagų ligos protrūkio atveju.

Pagal šį planą turi būti leidžiama patekti į gamyklą, apžiūrėti įrengimus, darbuotojus ir kitas atitinkamas medžiagas ir greitai bei veiksmingai likviduoti protrūkį. Jeigu suinteresuota valstybė narė nuspręstų atlikti skubią vakcinaciją, tada tame plane turėtų būti nurodyti tam tikslui naudojamai vakcinai taikomi reikalavimai.

2. Direktyvos 85/511/EEB 16 straipsnyje numatyta tvarka Komisija iki 1990 m. gruodžio 31 d. pateikia kriterijus, kuriais remiantis būtų sudaromi tokie planai.

3. Pagal 2 dalyje numatytus kriterijus sudaryti planai Komisijai pateikiami iki 1991 m. gruodžio 31 d.

4. Siekdama nustatyti, ar remiantis tokiais planais įmanoma pasiekti užsibrėžtų tikslų ir užtikrinti, kad jie būtų suderinti su kitų valstybių narių planais, Komisija juos išnagrinėja ir juos pristačiusiai valstybei narei pasiūlo padaryti atitinkamus pakeitimus. Planus ir prireikus jų pakeitimus Komisija tvirtina Direktyvos 85/511/EEB 16 straipsnyje numatyta tvarka.

Atsižvelgiant į padėties raidą ir laikantis tos pačios tvarkos planai gali būti keičiami arba pildomi ir vėliau.

5. Direktyvos 82/894/EEB 6 straipsnyje numatyta tvarka Komisija gali, nepažeisdama 3 straipsnio 1 dalies, nustatyti išankstinio perspėjimo sistemą, pagal kurią Komisija ir kitos valstybės narės būtų informuojamos apie snukio ir nagų ligos protrūkius.

*6 straipsnis*

Atsižvelgiant į galimus sunkumus, ypač taikant Direktyvos 85/511/EEB 13 straipsnio 3 dalį, kurie gali atsirasti pereinant nuo buvusios tvarkos iki pradedant taikyti šią direktyvą vienoje ar daugiau valstybių narių, arba jeigu to reikia 5 straipsnyje minimų planų įgyvendinimui, Komisija Direktyvos 85/511/EEB 16 straipsnyje numatyta tvarka gali patvirtinti tam tikras priemones, bet ne ilgiau kaip dvejiems metams. Tačiau priemonės, susijusios su gyvūnų, kuriems vakcinacija buvo atlikta daugiau kaip prieš 12 mėnesių, judėjimu, yra patvirtinamos iki 1991 m. sausio 1 d., nepažeidžiant Direktyvos 64/423/EEB 4 straipsnio a punkto.

*7 straipsnis*

Iki 1992 m. sausio 1 d. Komisija pateikia ataskaitą apie veterinarijos tarnybų struktūrą Bendrijoje.

*8 straipsnis*

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1992 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

*9 straipsnis*

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1990 birželio 26 d.

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

M. O'KENNEDY

*PRIEDAS*

„A PRIEDAS

| Valstybė narė | Įmonės | |
|---|---|---|
| | Viešosios | Privačios |
| Belgija | Uccle | – |
| Danija | Lindholm | – |
| Vokietija | – | Cooper |
| | | Behringwerke |
| | | Bayer |
| Graikija | Athens | – |
| Prancūzija | LCRV Alfort | Rhone-Marieux |
| Airija | – | – |
| Italija | Brescia | |
| | Padua | |
| | Perugia | |
| Liuksemburgas | – | – |
| Nyderlandai | Lelystad | – |
| Portugalija | – | – |
| Ispanija | Madrid | Cooper |
| | | Hipra |
| | | Sobrino |
| Jungtinė Karalystė | – | Cooper“ |